מינם נר׳ יהודה • דמרבי ליה לסמיכה לאלמריך למנסכי מלפן : וכי פיפא לי נס ל׳ פפעים • מאלו אתי מכנין לב כאלר חמלות שמעונין נפן הא לא מנים אמרים דל״ב דכלל יא] חמלה היא לחמלי מרבי ליה לסמיכה ליטוק קרא מעל דלקן הסמיר דסמיכה : ופיפי

תורה אור

להבות שעירי עבודת הכבים לסמיכה שתקיה לה רבינא תינח דרבי יהודה, לרבי שמעון מאי איכא למימר? אלא מר זוטרא ברה דרב מרי לרבינא, לרבי יהודה נמי מאי דאתרבי איתרבי, מאי דלא איתרבי לא איתרבי, תימא אי לא מעטיר קרא הוה אמינא תיתי בבנין אב, סמיכה גופה קרא מניה ותיתי בבנין אב, אלא שעה מרוחות לא ילפינן הבא נמי שעה מרוחות לא ילפינן אלא אורה מעון צפון ואין השותם עומד בצפון שרבי אחיה נפקא דתניא רבי אחיה אומר ישותם אותו על יד המזבח צפונה מה ת״ל לפי שמצינו במקבל שעומד בצפון ומקבל בצפון יאם עמד בדרום ומקבל בצפון פסול, יכול אף זה כן ת״ל אותו אותו בצפון ולא השותם צריך להיות עומד בצפון אלא אורה בצפון ואין בן עוף בצפון סלקא דעתך אמינא ליתי בכלי מבן צאן ומה בן צאן שלא קבע לו כהן קבע לו צפון, בן עוף שקבע לו כהן אינו דין שנקבע לו צפון מה לבן צאן שכן קבע לו כלי אלא אורה בצפון ואין פסח בצפון, פסח מדר״א בן יעקב נפקא דתניא *רבי אליעזר בן יעקב אומר יכול יהא הפסח פעון צפון ודין הוא ומה עולה שלא קבע לה זמן בשחוטה קבע לה צפון פסח שקבע לו זמן לשחוטה אינו דין שקבע לו צפון, מה לעולה שכן בליל, מתאה, מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות מאשם מה לאשם שכן קדשי קדשים מבולהו נמי שכן קדשי קדשים אלא לעולם כדקאמרינן מעיקרא אורה בצפון ואין השותם בצפון, ודקא קשיא לך מדר״ אחיה נפקא, דר״ אחיה לא למעוטי שותם בצפון הוא דאתא אלא הכי קאמר אין השותם בצפון אבל מקבל בצפון שומם בצפון אלא הכי קאמר אין השותם בצפון אבל מקבל